

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יו"ל ע"י רשת כולל "שלימות התורה" בארה"ק

יו"ל מר-השו"ן

השפ"ג

פרשת

וירא

גיליון ע"ד

זמני כניסת ויציאת שבת-קודש

ר"ת	מוצ"ק	חרי"ג	ירושלים
5:59	5:20	4:07	ירושלים
5:55	5:21	4:21	בני ברק
5:53	5:20	4:11	חיפה
5:57	5:22	4:24	כא"ר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

אברהם אבינו פעל עבור כלל ישראל, שיוכלו לקיים המצוות, ע"י שקיים הוא כל המצוות כמוכב בקדושת לוי וזל"ק:

וה' אמר למכסה אני במרחם כו' כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת בנותיהו ושומר דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם (בראשית י"ח-ט). הני תרתי למען אינו מובן.

ועוד יש הרבה קדושים בפסוק ואין להאריך. ונראה פירוש הענין כן הוא, רשורש הרביר הדכתוב מספר צדקתו של אברהם. והנה כל העברות של אברהם מעשה ועבד את השם באהבה ובשכל גדול, הכל היה עשה בעניו ולא היו נחשבים לו נגד טובות השם והנסים שנעשה עמו, ולכך לא היה די בעניו, ואמר בלבו: איך אם אתקן את עצמי בכל מיני עשיות ועבודות טובות, מה אני? גלל הן התיישב את עצמו שאין זה מספיק מה שאני לברי מקיים את המצוות בשכל גדול, רק הכניס עוד כוונה אחרת במחשבתו כשהיה מקיים איזה מצוה, לעשותו בשם כל ישראל.

דהנה כל ישראל היו כלולים במחשבתו ובמחוהו של אברהם, כי הבן הוא נגזר מבח האב והנה במחווה של אברהם היה שורש וכלל מכל כנסת ישראל וזרע אברהם הבאים אחריו כל דור ודור עד עקבא ומישאח ואם כן כשעשה איזה מצוה עשה עם כל הכוחות שלו ועם כל הענפים העתידים להתפשט ממנו.

אם כן הגיע מזה שני טובות לבניו. אחד, כיון דרוא קיים כל המצוות, וכל מצות דרבנן, והורוקו קיים מצות, ואפילו עירובי תבשילין, אם כן כשעשה בשם כל ישראל, היה עבדה דרבים אשר כל אחד מישראל קיים כל התרי"ג מצוות ככת. ועוד נצמח טובה מזה, העבודות שעשה ודרך סלולה לזרעו אחריו שיוכלו להשיג שכליות המצוות ולקיים אותם, מהמת שכבר קיימו אותם פעם אחת בכת, כצוותא עם אברהם אבינו. אשר כקל כל אחד מישראל יכול להוציא הרבר מכת אל הפועל, ולקיים המצוה בפועל ממש, כיון שהשער הוא פתוח מימות אברהם. עכ"ל.

השער פתוח, וכל אחד בימינו אנו, מכה עבודת אברהם אבינו, יכול להשיג שכליות המצוות והנה עוד נס ללה לנו הדרך ע"י התנא האלוקי רשב"י זע"א, להשכיל סודותיהן של מצוות על פי הלימוד בווהר הקדוש, בפנימיות התורה, ובעת בעקבתא דמשאח במציאי שביעית הוא השנה הזאת להתחוק בלימוד קדוש זה, עדי יזונו מצפי ביאת גואל צדק, ונשמח באמרים לנו בת' גלך בקיוב, אמן.

שבת שלום ומבורך המערכת

שיעור בווהר היומי בשידור חי בכל יום בין השעות 4:30 - 6:20 בשלוחה 81 9k.

הלימוד היומי

בווהר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת חיי-שרה

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	י"ח	לך-לו	סד-עד	עא
ראשון	י"ט	ויצא	לז-מ	עב-פא
שני	כ	ויצא	מא-מה	פב-פצ
שלישי	כא	ויצא	מה-מח	פד-פז
רביעי	כב	ויצא	מט-נ	ק-קיא
חמישי	כג	ויצא	נז-נח	קיב-קכז
ששי	כד	ויצא	נז-ס	קכח-קלח
שבת	כ"ה	ויצא	סא-סד	קלז-קמו

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

ואל הבקר רץ אברהם

כנסיות ובכתי מדרשות שארא"ק, ויאמרו ברצון הלב ונפש, את הענין של קטורת הסמים, שהיו להם לישראל, יתבטל המגפה מהם.

מעשה נורא מביטול מגיפה

ר' אחא הלך לכפר טרשא, ובא שם למלוך, התלחשו עליו כל בני העיר, אמרו, אדם גדול בא לכאן נלך אליו. באו אליו. אמרו לו, וכי אינו חס על המגפה. אמר להם מהו. אמרו לו, שכבר יש שבעה ימים שנמנה שורה בעיר, וכל יום היא מתחזקת ואינה מתבטלת.

אמר להם נלך לבית הכנסת ונבקש רחמים מהקב"ה. עוד שהיו הולכים, באו אנשים ואמרו להם פלוני ופלוני מתו, פלוני ופלוני נוטים למות. אמר להם ר' אחא, אין עתה העת לעמוד כך כי השעה דוחקת.

אלא הפרישו מכם ארבעים אנשים, מאלו הכשרים ביותר, ויתחלקו עשרה עשרה לר' חלקים. ואני עמכם. עשרה לזווית זו של העיר ועשרה לזווית זו של העיר וכן לר' זוויות של העיר. ותאמרו, ברצון נפשכם העניין של קטורת הסמים, אשר הקב"ה נתן למשה. וענין הקורבנות גם כן תאמרו עמו.

פירוש כי יש דבר, ומגפה, דבר פירושו כמו שאמרו חז"ל (תענית כ"א.) אם ג' אנשים מתים בג' ימים זה אחר זה בעיר וכו' הוא דבר. אבל מגפה, הוא מיתה בהמון, כעין שכתוב בפרשת קרח, "ויהי המתים כמגפה ארבעה עשר אלף". ויש ב' בחינות בכללות כל הדינים: דינים דנוקבא, הנקראים פתח האהל. ודינים דדכורא הנקראים "כחוס היום". ודבר נמשך מן דינים דנוקבא, כסוד לא זכי הא רע, שנתגלה מדת הדין שבה. וצריכים תפילה ותשובה לחזור ולהמתיקה במדת הרחמים, כמו שהיתה מטרם החטא. ומגפה נמשכת מדינים דכורא מכת התגברות קו שמאל על הימין, שדינים אלו נמשכים מבינה, שהיא סוד עלמא דדכורא, והיא סוד 'מדת הרחמים', ואם כן צריכים כאן תפלה, שענינה הוא להמתיק את הנוקבא במדת הרחמים שהוא בינה, כי אדרבא, הדינים, הללו ממדת הרחמים באים, שהוא סוד 'בינה', ששם מקום מציאת ג' הקוין הללו. אלא שצריכים להעלות מ"ן כסוד מסך דחיקר, ולהמשיך קו אמצעי ולכלול הקוים ימין ושמאל זה בזה כבינה נופה, ומשם אל זו"ן. והנה נעשה כסוד הקרבת הקטרת, או על ידי אמירתה בכוונה.

ולכן מתחילה רבי אחא אמר ללכת לבית הכנסת להתפלל, כי חשב רבי אחא שיש דבר בעיר, ולכן צריכים תפלה להחזיר הנוקבא למדת הרחמים, אבל כששמע רבי אחא שיש מיתה בהמון, שאמרו לו פלוני ופלוני מתו פלוני ופלוני נטו למות, אז ראה שהוא מגפה, לכן, אמר שאין השעה להתפלל, כי למגפה אין תפלה מועלת כי אינה חסרה אז ממיתוק במדת הרחמים, אלא שצריכים קטורת דוקא, לגלות בה קו אמצעי ולכלול הקוין זה בזה. שכל זה נעשה על ידי קטרת, או על ידי אמירה בכונה את פרשת הקטרת.

וסוד ד' פעמים עשרה אנשים שלקח עמו וסידרם לומר פרשת הקטרת, לר' זווית העיר, שעשו כן ג' פעמים: הוא כשיכל להמשיך י"ג מדות הקדושות מדיקנא דאריך אפנין, ולכן סיכב העיר ג' פעמים, כי ג' פעמים ד' שבארבעים האנשים הוא י"ב. ולכן אמר ואני עמכם, שהוא היה כנגד האחד הכולל את הי"ב. והיו יחד י"ג.

עשו כן שלשה פעמים, ועברו בכל העיר אל ארבע זוויות, ואמרו כן. לאחר כך אמר להם נלך לאלו שהגיעו למות, והפרישו מכם אנשים שיבואו לביתכם, ויאמרו כזה שאמרנו, וכאשר תשלימו תאמרו אלו הפסוקים: ויאמר משה אל אהרן קח את המחנתה וגו',

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

חשיבות הקרבנות

ברצות השי"ת נביא קטע מתוך "מדרש הנעלם" המוכב בזוהר הקדוש (סעיפים קט"ו - קכ"ט), המפרש את סיפורי התורה על אברהם אבינו, כמשל על חיי האדם ונשמתו:

אמר ר' חייא אמר רב אם אנו מסתכלים בפרשה, צריכים להסתכל בחכמה. אם תפרשה בעניני נשמה, צריכים להמשיך מהו הפירוש של "יוקח נא מעט מים ורחצו וגיליכם" וגו'. מהו "ואקחה פת לחם" וגו'. מהו "וימחר אברהם האהלה אל שרה" וגו'. מהו "ואל הבקר רץ אברהם" וגו'. מהו "ויקח חמאה וחלב" וגו'.

כאשר בא ר' דימי אמר, לא מצאה הנשמה תועלת לגוף, אלמלא מה שרמו בכאן רמו הקרבנות, (בפסוקים הנ"ל "ויקח נא מעט מים" וכו', שהמים רומים לניסוך המים, הבקר לקרבן עולה, קמח סולת למנוחת, וכו', וכנודע שאכילת הצדיקים נחשבת כמו קרבן), והגם שבטלו הקרבנות, כי בית המקדש נחרב, לא בטלה התורה, ויוכל לעסוק בתורה, ויזיע על עוונות יוהר יוהר יותר מקרבנות.

דאמר ר' יוחנן, כשפירש הקב"ה הקרבנות, אמר משה, רבש"ע, תינח בזמן שיהיו ישראל על אדמתם, כיון שיגלו מעל אדמתם מה יעשו, אמר לו, משה, יעסקו בתורה ואני מוחל להם בשבילה, יותר מכל הקרבנות שבעולם, שנאמר זאת התורה לעולה למנחה וגו'. כלומר זאת התורה, בשביל עולה, בשביל מנחה, בשביל חטאת, בשביל אשם.

אמר רבי כרוספדאי, כל מי שמזכיר בפיו בכתי כנסיות ובכתי מדרשות ענין קרבנות והקרבן, ומכוון בהם, ברית כרותה הוא, שאלו המלאכים המזכירים עונותיו להרע לו, אינם יכולים לעשות לו רק טוב. ומי מוכיח זה? פרשה זו מוכיחה לנו זה! כי כיון שאמר, "והנה שלשה אנשים נבכים עליו", מהו עליו, היינו לעיני בדינו (וכנ"ל, שאברהם הוא משל לנשמת הצדיק, והאנשים הם מלאכים שרנים את דינו), כיון שנשמת הצדיק ראתה זה, מה כתוב? "וימחר אברהם האהלה", מהו האהלה. הוא בית המדרש. ומהו אומר. מהרי שלש סאים, שהוא ענין הקרבנות, והנשמה מכוונת בהם, וזה שאמר "ואל הבקר רץ אברהם". ואז יש להם נחת, ואינם יכולים להרע לו.

אמר רבי יהודה, לא די להם לצדיקים, שמבטלין את הגזרה, אלא לאחר כן, מברכין להם (מלמעלה), תדע לך שכן הוא, דכיון שהנשמה אומרת לגוף, מהרי שלש סאים וגו' (כלומר שיעשו תיקון של הקרבנות כנ"ל), ומתבטל הדין, מה כתוב? "ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה". הרי ברכה.

מעלת הקטורת

רבי פנחס פתח המקרא. שכתוב "והנה החל הנגף בעם". וכתוב, ויאמר משה אל אהרן קח את המחנתה וגו', וכתוב "ותעצר המגפה", וילפינן גזירה שוה, כתוב כן מהו, שכתוב "והולך מהרה אל הגדה", כתוב שם מהרי שלש סאים, מה שם הוא קרבן להנצל, אף כאן הוא קרבן להנצל. והנה ראייה לפירושו של ר' כרוספדאי.

אמר רבי פנחס פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ופגשתי את אליהו, אמרתי לו, יאמר אדוני לי דבר המועיל לבריות. אמר לי, ברית כרת הקב"ה, כשנכנסים לפניו כל אלו המלאכים הממנינים להוכיח עונותיו של אדם, בעת שיוכירו בני אדם את הקרבנות שצוה משה, ומשימים לבם ודצונם בהם, (אוי ברית כרותה) שכל המלאכים, יזכירו אותו לטוב.

ועוד אמר לי אליהו, בשעה שיקרה מגפה בכני אדם, ברית נכרת, וכרוז מעביר, על כל צבאות השמים, שאם בניו יכנסו בכתי

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מהו הטעם שעסק אברהם בטוהרת בני אדם?

1. משום שהוא טהור ונקרא טהור.
2. כש"א "לא תעמוד על דם רעך".
3. מפני ציוויו של אדם הראשון.

ב. בשעה שהקב"ה אזהב את האדם, איזו מתנה שולח לו?

1. עשיר לכלכלו.
2. עני להצילו.
3. ולד לשמחו.

ג. מהו סוד הכתוב "קצות הארץ"?

1. מרמו לארבע רוחות השמים.
2. אלו קצות החכמה.
3. כל הנמשכים מהמלכות.

ד. למי הקב"ה נתן תחילה מזונות?

1. לארץ ישראל.
2. למלאכי כ"ע.
3. לממוני אומות העולם.

ה. היכן משכנותיו של הקב"ה בגלות?

1. כשריד בית המקדש.
2. בצרותיהם של ישראל.
3. בחוצות ירושלים.

ו. מי היא סוכת שלום?

1. זוהי השלימות שבתורה.
2. מרכבת א"ק.
3. היא שבת.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-1 | ב-2 | ג-2 | ד-3 | ה-1 | ו-3

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק "הק-ישראל" של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

ויקה אהרן וגו', ויעמוד בין המתים וגו'. וכן עשו. ונתבלה המגפה מהם.

שמעו קול שאמר הסתרה הסתרה הראשונה המתיקו למעלה, שהרי דין השמים אינו שורה כאן, כי הם יודעים לבטל אותו. כלומר שרמזו לו שעדיין אין התיקון שלם (ועיי' בפירוש הסולם עומק הדברים ואין כאן מספיק מקום להאריך בזה).

הלש לבו של ר' אחא, נתנמנם, שמע שאמר לו כאשר עשית זאת עשה זאת. לך ואמר להם שיחזרו בתשובה, כי חוטאים המה לפני. קם והחזיר אותם בתשובה שלמה. וקבלו על עצמם שלא יתבטלו מתורה לעולם, והחליפו שם העיר, וקראו אותה מאתא מחסיא. על שם שהקב"ה חס עליהם. (כלומר, שהדבר והמגפה באו מחמת שלא חזרו בתשובה, ואמנם נסתלקה המגפה, אבל בני העיר לא תוקנו, ולכן הוצרך רבי אחא לעוררם ולהחזירם בתשובה שלימה. ומאז השתנה שם העיר להקרא "מתא מחסיא" כלומר מקום שהקב"ה חס עליו ומשפיע להם כל טוב).

דברי חיזוק

מכאן ראוי לקחת חיזוק באמירת הקרבנות שבתפילות שחרית ומנחה, והגם שישנם הרבה אנשים הטועים לחשוב שהקרבנות אינם מחלקי התפילה, אדרבה, במקום שאין איש השתדל להיות איש, ואם ראת מצוה שההמון מזולזלים בה, אדרבה, קחנה ואתה נוטל שכר כולם. ובפרט שהקב"ה אומר "את קרבני לחמי", כביכול אמירת הקרבנות הם הלחם של הקב"ה, כביכול, ככל התפילה אתה מבקש את צרכי עצמך, אבל מתי אתה פועל לצורך גבוה? לכן ראוי להחזיק ולהתחזק באמירת הקרבנות, ובשכרם נזכה לכל הכרכות אמן כן יהי רצון!

שבת שלום

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי משה יהושע מוויז'ניץ זיע"א

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ, ואקחה פת לחם (בראשית, יח, ד-ה).

יקח נא מרמו לעבודת התפלה - אין נא אלא לשון בקשה (ברכות ט,). לקראת עבודת התפלה נדרשת הכנה רבה בכדי שתתקבל תפלתו לרצון לפני ה', דהיינו לימוד התורה המטהרת את ראשו ומוחו, גם טבילה במקוה מטהרת ומקדשת את האדם והוא הדין אמירת זוהר מסוגלת לטהרה, כן נדרשת ענה ושפלות הרוח המסוגלת שתקובל תפלתו כמאמז"ל (ברכות ל). "אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש" ופירש"י "הכנעה" וכן נדרש להתקשר לצדיק אמת.

וי"ל שכל אלו מרומזים במקרא שלפנינו. "יקח נא", כהכנה לעבודת התפלה תקחו, "מעט" מרמו למדת הענוה, "מים" מרמו לתורה - אין מים

אלא תורה (ב"ק יח). וכן למקוה טהרה. "והשענו תחת העץ", עץ מרמו לצדיק - "פרי צדיק עץ חיים" (משלי יא, ל). תתקשרו לצדיק אמת, "ואקחה פת לחם" גימ' רבי שמעון, תתקשרו לרשב"י - ספר הזוהר.

(ליקוטי ישועות משה, וירא)

סיפור לשבת לעשות צדקה ומשפט

פעם אחת נסע חסיד אחד כסיעת רעים רבים ללובלין, עם כעל עגלה אחד, ויהי כבואם העירה ללובלין, ביקש הבעל עגלה אותם, קחו נא פתקא דיילי ותנו נא אותה להרב הקדוש בערי, ויקבלו אותה ממנו ויעשו כן, ויתנו את הפתקא ההוא למרן הקדוש מלובלין זצלה"ה.

ויהי כראותו שם הבעל עגלה ההוא על הפתקא, אמר הרה"ק: "מאוד ומאוד יאיד שמו של האישי הזה, מה הוא האישי הנח". ויתמהו מאוד האנשים ויהי כמחריש, כי הבעל עגלה היה אדם פשוט מאוד, לא ראו ממנו דבר כמושך ימי עברם עמו. ויהי כראות הרה"ק כי הדבר לפלא בעיניהם, אז הוסיף דבר לאמר "אולי כרגע ההוא נפשו מאירה". והנה החסידים הנ"ל אשר ידעו את רבם הקדוש כי אמת בפיו, מיהרו לבקש ולהפש הבעל עגלה בשווקים ורחובות, לראות מה יעשה ומה עשה. והנה באו אל השוק אחד וישמעו קול צהלה ושמחה, ויפנו שמה, וימצאו את הבעל עגלה שלהם מרקד ומפזז ושמח מקול הכלי זמר, וישאלו אותו לשמחה מה זו עושה, וישוב להם כדברים האלה:

"הנה אנכי הלכתי לדרוש שמחה מעט, ויהי כי באתי בשוק הזה שמעתי קול כלי זמר משמיעים קול ככינור ונבל, אז פניתי הנה וראיתי כי שמחת חופה הוא ליתום ויתומה, ויהי כאשר אחרתי מעט והנה נצמח מחלוקת גדול כי לא היה להיתומה ליתן טלית להתתן כאשר התחייבה את עצמה, ואז אמר לקרוע התנאים ולהפריד הזוג, אז התחמם לבי בקרבי מאוד ולכי היה מר לי על ביוש היתומה שלא תנשא לאיש אשר קותנה זה כמה, ואז לקחתי כל צרור כספי אשר קבצתי לי על הדרך ונתתיה על טלית בעבור החתן, ושלא יתפרד החכילה חס ושלוש ונתקיים השידוך והיותה החופה למזל, לכך הנני משמח את לכבי מעט על החתונה ההוא".

ויהי כאשר שמעו החסידים דברי הבעל עגלה הכינו את דברי רבם הקדוש, וכמה גדלה כח מצוה אחת להאיר את נפשו של אדם אם יעשנה בשלימות.

(נפלאות הרבי מהרה"ק החוזה מלובלין זיע"א)

קול הזוהר הקדוש

03.523.4979

הגליון בשבוע זה נתרם לע"ג

מרת שיינדל ב"ד צבי ע"ה

הגליון בשבוע זה נתרם לע"ג

הרה"ק ישכר דוב ב"ד
יהושע מבעלזא זיעוכ"א

מעוניינים לקבל את הגיליון מידי שבוע עד הבית?
השאירו הודיעה עם שם כותב, עיר, וטלפון בקו הזוהר הקדוש: 03-5234979
שלוחה * 21

לשחפת בהרפת הגליון, לתרומת הנצחית, להא/ערות ולתגובות ניתן לפנות למערכת בטלפון: (+972) 054-8517381
או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון

במיליל ניתן לשלוח בקשה ל:

3131760@gmail.com